

Holy Bible

Aionian **Edition**®

**Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
Gospel Primer**

Table of Contents

Preface
Genesis 1-4
John 1-21
Revelation 1-4
66 Verses
Reader's Guide
Glossary
Maps
History
Destiny
Illustrations, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition*®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/14/2022
Source copyright: Public Domain
Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/15/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Preface

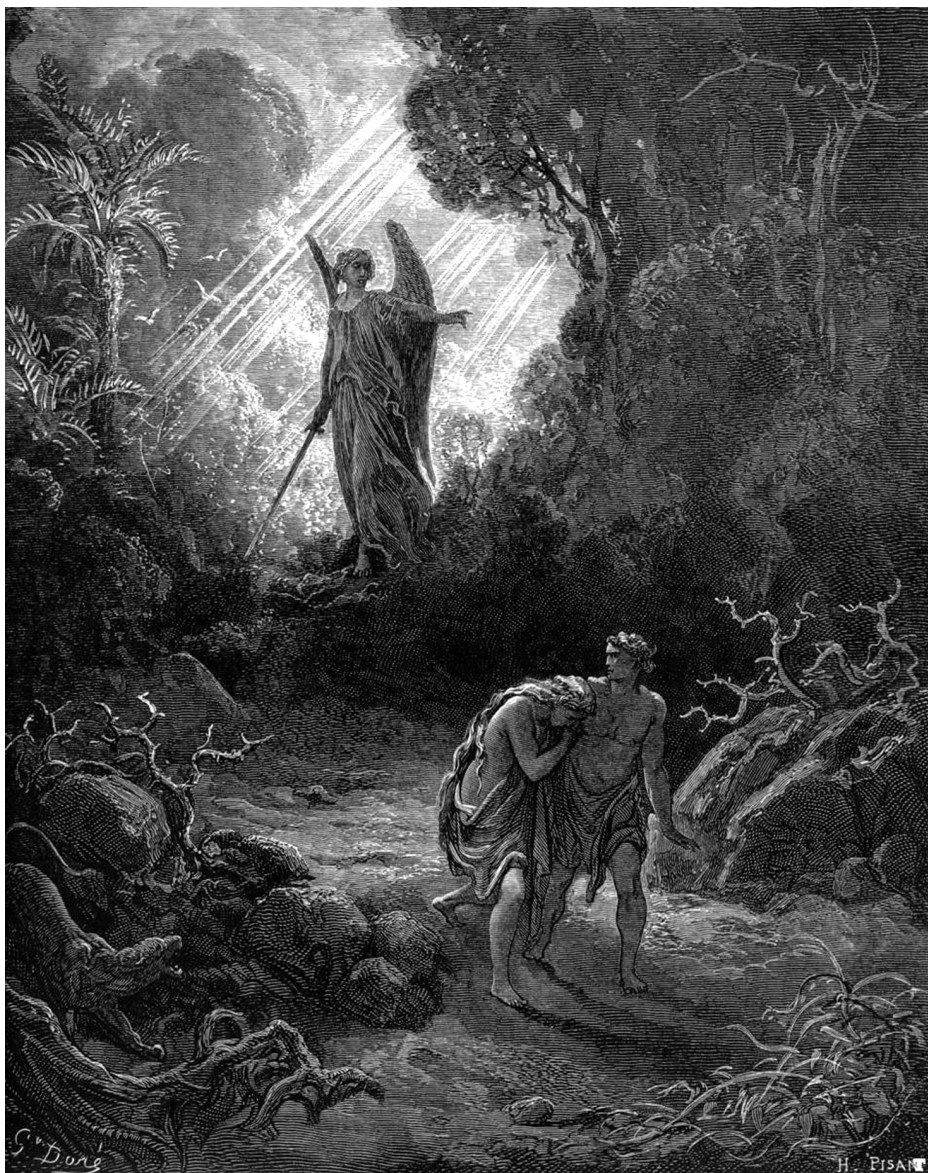
Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition*® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,
και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,
διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. **2** Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. **3** Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φώς και έγεινε φώς. **4** και είδεν ο Θεός το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους. **5** και εκάλεσεν ο Θεός το φως, Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα πρώτη. **6** Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. **7** Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινεν ούτω. **8** Και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα δευτέρα. **9** Και είπεν ο Θεός, Ας συναρθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινεν ούτω. **10** Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **11** Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινεν ούτω. **12** Και εβλάστησεν η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **13** Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα τρίτη. **14** Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς. **15** και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινεν ούτω. **16** Και έκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζη επί της ημέρας, και τον φωστήρα τον

μικρόν διά να εξουσιάζη επί της νυκτός· και τους αστέρας. **17** και έθεσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης, **18** και να εξουσιάζωσιν επί της ημέρας και επί της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φως από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **19** Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα τετάρτη. **20** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. **21** Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **22** Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις και τα πετεινά ας πληθύνωνται επί της γης. **23** Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα πέμπτη. **24** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινεν ούτω. **25** Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **26** Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, έρποντος επί της γης. **27** Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. **28** και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης. **29** Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το όποιον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον·

ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν· 30 και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον επί της γης και έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, έδωκα πάντα χλωρόν χόρτον εις τροφήν. Και έγεινεν ούτω. 31 Και είδεν ο Θεός πάντα όσα έποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα έκτη.

2 Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. 2 Και είχε συνετελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. 3 Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμη και ηγίασεν αυτήν· διότι εν αυτή ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός. 4 Αύτη είναι η γένεσις του ουρανού και της γης, ότε εκτίσθησαν αυτά, καθ' ην ημέραν έποίησε Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν, 5 και πάντα τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επί της γης, και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήση· διότι δεν είχε βρέξει Κύριος ο Θεός επί της γης, και άνθρωπος δεν ήτο διά να εργάζεται την γήν· 6 ο ατμός δε ανεβαίνειν από της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. 7 Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης, και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν. 8 Και εφύτευσε Κύριος ο Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και έθεσεν εκεί τον άνθρωπον, τον οποίον έπλασε. 9 Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήση εκ της γης παν δένδρον ώραιόν εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού. 10 Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζη τον παράδεισον· και εκείθεν εμερίζετο εις τέσσαρας κλάδους. 11 Το όνομα του ενός, Φισών· ούτος είναι ο περικυκλώνων πάσαν την γην Αβιλά· όπου ευρίσκεται το χρυσίον. 12 το δε χρυσίον της γης εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον και ο λίθος ο ονυχίτης. 13 Και το όνομα του ποταμού του δευτέρου, Γιών· ούτος είναι ο

περικυκλώνων πάσαν την γην Χούς. 14 Και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις· ούτος είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. 15 Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ διά να εργάζεταιται αυτόν και να φυλάττη αυτόν. 16 Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, 17 από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει. 18 Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν. 19 Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γης πάντα τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και έφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάση αυτά· και ό, τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. 20 Και έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. 21 Και επέβαλε Κύριος ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. 22 Και κατεσκεύασε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και έφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. 23 Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αύτη ελήφθη. 24 Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. 25 Ήσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο.

3 Ο δε όφιος ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός· και είπεν ο όφιος προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; 2 Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων

του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· 3 από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. 4 Και είπεν ο όφιος προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει 5 αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν. 6 Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον άνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός έφαγε. 7 Και ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, έκαμον εις εαυτούς περιζώματα. 8 Και ήκουσαν την φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων του παραδείσου. 9 Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και είπε προς αυτόν, Που είσαι; 10 Ο δε είπε, Την φωνήν σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, διότι είμαι γυμνός· και εκρύφθην. 11 Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Τις εφανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε να μη φάγης; 12 Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν έδωκας να ήναι μετ' εμού, αυτή μοι έδωκεν από του δένδρου, και έφαγον. 13 Και είπε Κύριος ο Θεός προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον έκαμες; Και η γυνή είπεν, Ο όφιος με ηπάτησε, και έφαγον. 14 Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν, Επειδή έκαμες τούτο, επικατάρατος να ήσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 15 και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού. 16 Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας

λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. 17 Προς δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναικός σου, και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 18 και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· 19 εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει. 20 Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώντων. 21 Και έκαμε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνας, και ενέδυσεν αυτούς. 22 Και είπε Κύριος ο Θεός, Ιδού, έγγεινεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβη και από του ξύλου της ζωής, και φάγη, και ζήση αιωνίως· 23 Όθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργαζήται την γην εκ της οποίας ελήφθη. 24 Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα αυτού· και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάιν· και είπεν, Απέκτησα άνθρωπον διά του Κυρίου. 2 Και προσέτι εγέννησε τον αδελφόν αυτού τον Άβελ. Και ήτο ο Άβελ ποιμήν προβάτων, ο δε Κάιν ήτο γεωργός. 3 Και μεθ' ημέρας προσέφερεν ο Κάιν από των καρπών της γης προσφοράν προς τον Κύριον. 4 Και ο Άβελ προσέφερε και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Άβελ και επί την προσφοράν αυτού· 5 επί δε τον Κάιν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε. Και

ηγανάκτησεν ο Κάϊν σφόδρα, και εκατηφίασε το πρόσωπον αυτού. **6** Και είπε Κύριος προς τον Κάϊν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος; και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η αμαρτία. Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Κάϊν προς Άβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν εις την πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθεις ο Κάϊν κατά του αδελφού αυτού Άβελ εφόνευσεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Κάϊν, Που είναι Άβελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, Δεν εξεύρω· μη φύλαξ του αδελφού μου είμαι εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι έκαμες; η φωνή του αιματος του αδελφού σου βοά προς εμε εκ της γής. **11** και τώρα επικατάρατος να ήσαι από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να δεχθή το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου. **12** όταν εργαζήσαι την γην, δεν θέλει εις το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής· πλανήτης και φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. **13** Και είπεν ο Κάϊν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ' ώστε να συγχωρηθή. **14** ιδού, με διώκεις σήμερον από προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφθή, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της γής· και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύση τον Κάϊν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθή. Και έβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Κάϊν, διά να μη φονεύση αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Κάϊν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δε ο Κάϊν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ· έκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως κατά το όνομα του υιού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ· και Ιράδ εγέννησε τον Μεχουϊαήλ· και Μεχουϊαήλ εγέννησε τον Μεθουσαιήλ· και Μεθουσαιήλ εγέννησε τον Λάμεχ. **19** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ δύο γυναίκας· το όνομα της μιας, Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ· ούτος ήτο πατήρ των κατοικούντων εν σκηναίς και τρεφόντων κτήνη. **21** Και το όνομα του αδελφού αυτού ήτο Ιουβάλ· ούτος ήτο πατήρ πάντων των παιζόντων κιθάραν και αυλόν. **22** Η Σιλλά δε και αυτή εγέννησε τον Θουβάλ-κάϊν, χαλκέα παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου· αδελφή δε του Θουβάλ-κάϊν ήτο η Νααμά. **23** Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή άνδρα εφόνευσα εις πληγήν μου· και νέον εις μάστιγά μου. **24** διότι ο μεν Κάϊν επταπλασίως θέλει εκδικηθή· ο δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ότι έδωκεν εις εμε ο Θεός άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Κάϊν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη υιός· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ενώς. Τότε έγεινεν αρχή να ονομάζωνται με το όνομα του Κυρίου.

Ο δε Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δεν ἐξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλήρον.
Κατὰ Λουκᾶν 23:34

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγιναν, και χωρίς αυτού δεν έγινεν ουδέ εν, το οποίον έγινεν. **4** Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης· **7** ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός, διά να πιστεúσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεúοντας εις το όνομα αυτού· **13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοúς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και εφώνασε, λέγων· Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος· **17** διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωυσέως· η δε χάρις και αλήθεια έγινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υίός, ο ων εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν·

Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστειλάντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων· **25** και ηρώτησαν αυτόν και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα έγιναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνωρίζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνωρίζον αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υίός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολουθούντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτώ την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις

εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνεύομενον είναι ο Χριστός. **42** Και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολουθή μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαιίδα, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ιδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, όντα υποκάτω της συκής, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκής, πιστεύεις; μεγαλύτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γυναί; δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας· ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε

εκεί υδρίαί λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγένισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφιον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίσωσι πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και επίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, εδιώξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγειρεί αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγειρεί αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο έλεγε προς αυτούς, και επίστευσαν εις

την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε χρείαν διά να μαρτυρήση τις περί του ανθρώπου· επειδή αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν

τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθnios g166) **16** Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθnios g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εις το όνομα του μονογενοϋς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς· διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού· **21** όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο· **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου

επληρώθη. 30 Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι. 31 Ο ερχόμενος άνωθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, 32 και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. 33 Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. 34 Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεί επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. 35 Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. 36 Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειότερους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης- 2 αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού- 3 αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε páλιν εις την Γαλιλαίαν. 4 Έπρεπε δε να περάση διά της Σαμαρείας. 5 Έρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. 6 Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Ώρα ήτο περίπου έκτη. 7 Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω. 8 Διότι οι μαθηταί αυτού είχαν υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. 9 Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πής παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. 10 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίνω, συ ήθελες ζητήσει παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. 11 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε άντλημα έχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το ζων; 12 μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν

εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; 13 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει páλιν· 14 όστις όμως πίνη εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτώ πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε,δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να έρχωμαι εδω να αντλώ. 16 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε, κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδω. 17 Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· 18 διότι πέντε άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. 19 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. 20 Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνώμεν. 21 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πιστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. 22 Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. 23 Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι. 25 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. 26 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. 27 Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός ουδείς όμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; 28 Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· 29 Έλθετε να ίδητε άνθρωπον,

ὅστις μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπραξα· μήπως οὗτος εἶναι ὁ Χριστός; 30 Ἐξήλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ οἱ μαθηταὶ παρεκάλουν αὐτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. 32 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ ἔχω φαγητόν να φάγω, τὸ ὁποῖόν σεις δὲν ἐξεύρετε. 33 Ἐλέγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτόν να φάγη; 34 Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐμὸν φαγητόν εἶναι να πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ να τελειώσω τὸ ἔργον αὐτοῦ. 35 Δὲν λέγετε σεις ὅτι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἐτι καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; Ἰδοὺ, σας λέγω, ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἡδη λευκά πρὸς θερισμόν. 36 Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθὸν καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ να χαίρη ὁμοῦ καὶ ὁ σπείρων καὶ ὁ θερίζων. (αἰῶνιος g166) 37 Διότι κατὰ τοῦτο ἀληθεύει ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 Ἐγὼ σας ἀπέστειλα να θερίζητε ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖόν σεις δὲν ἐκοπίασατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεις εἰσιήλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν. 39 Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπραξα. 40 Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρείται, παρεκάλουν αὐτόν να μείνη παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ πολὺ πλείοτερο ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 42 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, ὅτι δὲν πιστευόμεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. 43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Διότι αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμὴν. 45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτόν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν εορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν εορτήν. 46 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦτο τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ οὐοῦ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναοὺμ· 47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν

Γαλιλαίαν, ὑπήγε πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλει αὐτόν να καταβῆ καὶ να ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· διότι ἐμελλε να αποθάνῃ. 48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει. 49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικὸς· Κύριε, κατὰβα πρὶν αποθάνῃ τὸ παιδίον μου. 50 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, ὁ υἱὸς σου ζῆ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖόν εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει. 51 Ἐνὼ δὲ οὗτος ἡδη κατέβαινεν, ἀπῆντησαν αὐτόν οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ. 52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτούς τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐγένειε καλῆτερα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ὅτι Χθες τὴν ἐβδόμην ὥραν ἀφήκεν αὐτόν ὁ πυρετός. 53 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατήρ ὅτι ἐγένειε τούτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι Ὁ υἱὸς σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ. 54 Τούτο πάλιν δεῦτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦτο εορτὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, ἔχουσα πέντε στοάς. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος. 4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιρὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὅστις λοιπὸν εἰσιήρχετο πρῶτος μετὰ τὴν παραχρῆν τοῦ ὕδατος, ἐγένετο ὑγιής ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν. 5 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα οκτῶ ἐτῆ πάσχων ἀσθένειαν. 6 Τούτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων ὅτι πολὺν ἡδη καιρὸν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις να γείνης ὑγιής; 7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ να με βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν παραχρῆ τὸ ὕδωρ· ἐνὼ δὲ ἐρχομαι ἐγὼ, ἄλλος προ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθὺς ἐγένειεν ὁ ἄνθρωπος ὑγιής καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ

περιπάτει. Ἦτο δε σάββατον ἐκεῖνην τὴν **g166** 25 Ἀληθώς, ἀληθώς σας λέγω ὅτι ἔρχεται ἡμέραν. 10 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς τὸν τεθεραπευμένον· Σάββατον εἶναι· Δὲν σοι εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σηκώσης τὸν κράββατον. 11 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς· Ὁ ἰατρεύσας με, ἐκεῖνος μοι εἶπε· Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. 12 Ἡρώτησαν λοιπὸν αὐτόν· Τις εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις σοι εἶπε, Σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; 13 Ὁ δὲ ἰατρευθεὶς δὲν ἤξευρε τις εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς ὑπεξήλθεν, ἐπειδὴ ἦτο ὄχλος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἐγείνες ὑγιής· μηκέτι ἀμάρτανε, διὰ νὰ μὴ σοι γείνη τι χειρότερον. 15 Ὑπήγε λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἰατρεύσας αὐτόν. 16 Καὶ διὰ τοῦτο κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι ἔκαμνε ταῦτα ἐν σαββάτῳ. 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ὁ Πατὴρ μου ἐργάζεται ἐως τῶρα, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν μάλλον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι οὐχὶ μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα εαυτοῦ ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον με τὸν Θεόν κάμνων ἐαυτόν. 19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθώς, ἀληθώς σας λέγω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ πράττῃ οὐδὲν ἀφ' εαυτοῦ, εἴν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα πράττοντα τοῦτο· ἐπειδὴ ὅσα ἐκεῖνος πράττει, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς πράττει ὁμοίως. 20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν καὶ δεικνύει εἰς αὐτόν πάντα ὅσα αὐτὸς πράττει, καὶ μεγαλιότερα τούτων ἔργα θέλει δεῖξει εἰς αὐτόν, διὰ νὰ θαυμάζητε σεις. 21 Ἐπειδὴ καθὼς ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὐστὶνας θέλει ζωοποιεῖ. 22 Ἐπειδὴ οὐδὲ κρίνει ὁ Πατὴρ οὐδένα, ἀλλ' εἰς τὸν Υἱόν ἔδωκε πάσαν τὴν κρίσιν, 23 διὰ νὰ τιμώσι πάντες τὸν Υἱόν καθὼς τιμώσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμών τὸν Υἱόν δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. 24 Ἀληθώς, ἀληθώς σας λέγω ὅτι ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ πιστεύων εἰς τὸν πέμψαντά με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ μετέβη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. (aīōnios

εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να πιστεύητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατηγορός σας ο Μωϋσής, εις τον οποίον σεις ηλπίασατε. **46** Διότι εάν πιστεύετε εις τον Μωϋσῆν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος έγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι έβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκούσιν εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκαστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. **11** Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσέυσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον έκαμνεν

ο Ιησούς, έλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε έγεινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχεν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχεν ελθεί προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι μη φοβείσθε. **21** Ήθελον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθύς το πλοίον έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαιον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοιάριον άλλο δεν ήτο εκεί ειμή εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοιάριον, αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· **23** ήλθον δε άλλα πλοίαρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν· **24** ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. **(aiōnios g166)** **28** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζόμεθα τα έργα του Θεού; **29** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύητε εις

τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. 30 Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημεῖον λοιπόν κάμνεις συ, διά να ἴδωμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι εργάζεσαι; 31 οι πατέρες ημών έφαγον το μάννα εν τη ερήμω, καθώς είναι γεγραμμένον· Άρτον εκ του ουρανού έδωκεν εις αυτούς να φάγωσιν. 32 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν έδωκεν εις εσάς τον άρτον εκ του ουρανού ο Μωϋσής, αλλ' ο Πατήρ μου σας δίδει τον άρτον εκ του ουρανού τον αληθινόν. 33 Διότι ο άρτος του Θεού είναι ο καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν εις τον κόσμον. 34 Είπον λοιπόν προς αυτόν· Κύριε, πάντοτε δος εις ημάς τον άρτον τούτον. 35 Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην σας είπον ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. 37 Παν ό, τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλλει έξω· 38 διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με. 39 Τούτο δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ό, τι μοι έδωκε να μη απολέσω ουδέν έξ αυτού, αλλά να αναστήσω αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. 40 Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (αἰθῆνιοσ g166) 41 Εγόγγυζον λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι είπεν, Εγώ είμαι ο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, 42 και έλεγον· δεν είναι ούτος Ιησούς ο υιός του Ιωσήφ, του οποίου ημεῖς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του ουρανού κατέβην; 43 Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. 45 Είναι γεγραμμένον εν τοις προφηταῖς· Και πάντες θέλουσιν εἶσθαι διδακτοί του Θεού. Πας λοιπόν, όστις ακούση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ· 46 ουχί ότι είδε τις τον

Πατέρα, ειμή εκείνος όστις είναι παρά του Θεού, ούτος είδε τον Πατέρα. 47 Αληθώς αληθώς, σας λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον. (αἰθῆνιοσ g166) 48 Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής. 49 Οι πατέρες σας έφαγον το μάννα εν τη ερήμω και απέθανον· 50 ούτος είναι ο άρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανού, διά να φάγη τις έξ αυτού και να μη αποθάνη. 51 Εγώ είμαι ο άρτος ο ζων, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο άρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωής του κόσμου. (αἰθῆνιοσ g165) 52 Εμάχοντο λοιπόν προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες· Πως δύναται ούτος να δώσει εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα αυτού; 53 Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίνητε το αίμα αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοῖς. 54 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (αἰθῆνιοσ g166) 55 Διότι η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα μου αληθώς είναι πόσις. 56 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, και εγώ εν αυτό. 57 Καθώς με απέστειλεν ο ζων Πατήρ και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω και όστις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' εμέ. 58 Ούτος είναι ο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, ουχί καθώς οι πατέρες σας έφαγον τον άρτον θέλει ζήσει εις τον αιώνα. (αἰθῆνιοσ g165) 59 Ταῦτα είπεν εν τη συναγωγῇ, διδάσκων εν Καπερναούμ. 60 Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών αυτού ακούσαντες, είπον· Σκληρός είναι ούτος ο λόγος· τις δύναται να ακούη αυτόν; 61 Νοήσας δε ο Ιησούς εν εαυτώ ότι γογγύζουσι περί τούτου οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς· Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 εάν λοιπόν θεωρήτε τον Υιόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ήτο το πρότερον; 63 το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωοποιεί, η σαρξ δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. 64 Πλην είναι τινές από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν έξ αρχής

ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι ο μέλλων να παραδώση αυτόν. 65 Και έλεγε: Διά τούτου σας είπον ότι ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένος εις αυτόν εκ του Πατρός μου. 66 Έκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτουں πλέον μετ' αυτού. 67 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα: Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; 68 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος: Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωής αιωνίου έχεις; (aiōnios g166) 69 και ημείς επιστεύσαμεν και εγνωρίσαμεν ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. 70 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς: Δεν εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; 71 Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, έμελλε να παραδώση αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαία· διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαία, επειδή οι Ιουδαίοι εξήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. 2 Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. 3 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού: Μετάβηθι εντεύθεν και υπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου τα έργα σου, τα οποία κάμνεις; 4 διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεί αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. 5 Διότι ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. 6 Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Ο καιρός ο ιδικός μου δεν ήλθεν έτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε έτοιμος. 7 Δεν δύναται ο κόσμος να μισή εσάς· εμέ όμως μισεί, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα έργα αυτού είναι πονηρά. 8 Σεις ανάβητε εις την εορτήν ταύτην· εγώ δεν αναβαίνω έτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη έτι. 9 Και αφού είπε ταύτα προς αυτούς, έμεινεν εν τη Γαλιλαία. 10 Αφού δε ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις την εορτήν, ουχί φανερώς αλλά κρυφίως πως. 11 Οι Ιουδαίοι λοιπόν εξήτουν αυτόν εν τη εορτή και έλεγον: Που είναι εκείνος; 12 Και ήτο πολύς γογγυσμός περί αυτού μεταξύ των όχλων. Άλλοι μεν έλεγον ότι είναι καλός

άλλοι δε έλεγον, Ουχί, αλλά πλανά τον όχλον. 13 Ουδείς όμως ελάλει παρηρησία περί αυτού διά τον φόβον των Ιουδαίων. 14 Και ενώ η εορτή ήτο ήδη περί τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν και εδίδασκε. 15 Και εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, λέγοντες: Πως ούτος εξεύρει γράμματα, ενώ δεν έμαθεν; 16 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού, αλλά του πέμψαντός με. 17 Εάν τις θέλη να κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής, αν ήναι εκ του Θεού ή αν εγώ λαλώ απ' εμαυτού. 18 Όστις λαλεί αφ' εαυτού, ζητεί την δόξαν την ιδικήν αυτού, όστις όμως ζητεί την δόξαν του πέμψαντος αυτόν, ούτος είναι αληθής, και αδικία εν αυτώ δεν υπάρχει. 19 Ο Μωϋσής δεν σας έδωκε τον νόμον; και ουδείς από σας εκπληροί τον νόμον. Διά τι ζητείτε να μη θανατώσητε; 20 Απεκρίθη ο όχλος και είπε: Δαιμόνιον έχεις· τις ζητεί να σε θανατώση; 21 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Εν έργον έκαμον, και πάντες θαυμάζετε. 22 Διά τούτου ο Μωϋσής σας έδωκε την περιτομήν, ουχί ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτω περιτέμνετε άνθρωπον. 23 Εάν λαμβάνη άνθρωπος περιτομήν εν σαββάτω, διά να μη λυθή ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι έκαμον ολόκληρον άνθρωπον υγιή εν σαββάτω; 24 Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. 25 Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον οποίον ζητούσι να θανατώσωσι; 26 Και ιδού, παρηρησία λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως τώνοντι εγνωρίσαν οι άρχοντες ότι ούτος είναι αληθώς ο Χριστός; 27 Αλλά τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός όταν έρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. 28 Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ, και είπε: Και εμέ εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε· και απ' εμαυτού δεν ήλθον, αλλ' είναι αληθινός ο πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· 29 εγώ όμως εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με απέστειλεν. 30 Εξήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αυτόν, και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν είχεν ελθει έτι η ώρα αυτού. 31 Πολλοί δε εκ του

όχλου επίστευσαν εις αυτόν και έλεγον ότι ο Χριστός όταν έλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος έκαμεν; **32** Έκουσαν οι Φαρισαίοι τον όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί και όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **35** Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκη τους Έλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραξε λέγων· Εάν τις διψά, ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38** Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, έλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** Άλλοι έλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κόμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν έγεινε μεταξύ του όχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ήθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45** Έλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν άνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο άνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων επίστευσεν εις αυτόν ή εκ των

Φαρισαίων; **49** Αλλ' ο όχλος ούτος, όστις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν δεν ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ιδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγήθη. **53** Και υπήγεν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγεν εις το όρος των Ελαιών. **2** Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αυτή η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμω ο Μωϋσής προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις; **6** Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να έχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, έγραφε διά του δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Όστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω έγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και έμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ίσταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατηγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· ύπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. **13** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περί σεαυτού μαρτυρείς η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς

αυτός· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η πολλοίπίστευσαν εις αυτόν. 31 Έλεγε λοιπόν ο μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξεύρω πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξεύρετε εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω πόθεν έρχομαι και που υπάγω. 15 Σεις κατά την εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, 32 και θέλετε σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. 16 Αλλά και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. 17 Και εν τω νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αληθινή. 18 Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεί περί εμού. 19 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου· εάν ηξεύρετε εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα μου. 20 Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς επίασεν αυτόν, διότι δεν είχεν ελθει έτι η ώρα αυτού. 21 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. 22 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διά τούτο λέγει, Όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; 23 Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. 24 Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. 25 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· ό, τι σας λέγω απ' αρχής. 26 Πολλά έχω να λέγω και να κρίνω περί υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. 27 δεν ενόησαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. 28 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με εδίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. 29 Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. 30 Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοίπίστευσαν εις αυτόν. 31 Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν· Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγεινάμεν δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. (αιθñ g165) 36 Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώση, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι. 37 Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. 41 Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ημείς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. 42 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. 44 Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. 45 Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. 46 Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; 47 Όστις είναι εκ του Θεού,

τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις φως του κόσμου. 6 Αφού είπε ταύτα, έπτυσε δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 χαμαί και έκαμε πληόν εκ του πτύσματος και Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς επέχρισε τον πληόν επί τους οφθαλμούς του αυτόν· Δεν λέγομεν ημείς καλώς ότι Σαμαρειτης τυφλού 7 και είπε προς αυτόν· Ύπαγε, νίφθητι είσαι συ και δαιμόνιον έχεις; 49 Απεκρίθη ο εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν έχω, αλλά τιμώ ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50 Και ενίφθη, και ήλθε βλέπων. 8 Οι δε γείτονες και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών όσοι έβλεπον αυτόν πρότερον ότι ήτο τυφλός και κρίνων. 51 Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν έλεγον δεν είναι ούτος, όστις εκάθητο και τις φυλάξη τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει εζήτει; 9 Άλλοι έλεγον ότι ούτος είναι· άλλοι ιδεί εις τον αιώνα. (αϊθη g165) 52 Είπον λοιπόν δε ότι όμοιος αυτού είναι. Εκείνος έλεγεν ότι προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάβομεν εγώ είμαι. 10 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ότι δαιμόνιον έχεις. Ο Αβραάμ απέθανε και οι ηνοιχθησαν οι οφθαλμοί σου; 11 Απεκρίθη προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξη τον εκείνος και είπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. έκαμε πληόν και επέχρισε τους οφθαλμούς 54 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, μου και μοι είπεν· Ύπαγε εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού δε υπήγα και η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι ενίφθη, ανέβλεψα. 12 Είπον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι 13 Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. 14 Ήτο δε σάββατον, ότε έκαμε τον πληόν ο Ιησούς και ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. 15 Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε προς αυτούς· Πληόν έβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, και ενίφθη, και βλέπω. 16 Έλεγον λοιπόν και ενίφθη, και βλέπω. 16 Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο άνθρωπος δεν είναι παρά του Θεού, διότι δεν φυλάττει το 17 Λέγουσι πάλιν προς σαββατον. Άλλοι έλεγον· Πως δύναται άνθρωπος τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν ότι προφήτης είναι. 18 Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι ήτο τυφλός και 19 και ηρώτησαν τους γονείς αυτού, ανέβλεψεν, έως ότου εφώνασαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος 19 και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως 20 Απεκρίθησαν προς λοιπόν βλέπει τώρα; αυτοίς οι γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο υιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός· 21 Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημείς 22 Απεκρίθησαν οι γονείς αυτού και είπον· Δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. 2 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ώστε να γεννηθή τυφλός; 3 Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν αυτώ. 4 Εγώ πρέπει να εργαζώμαι τα έργα του πέμψαντός με, εωσού είναι ημέρα· έρχεται νυξ ότε ουδείς δύναται να εργαζήται. 5 Ενόςω είμαι εν τω κόσμω, είμαι

ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. 22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. 23 Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναζαν λοιπόν εκ δευτέρου τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο άνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι ήμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν· πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27 Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός δεν ακούει, αλλ'· εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμηνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (αϊθν g165) 33 Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. 35 Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού; 36 Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. 38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. 39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσιν τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων

ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· 2 όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει και τ' όνομα και εξάγει αυτά. 4 Και όταν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει έμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. 6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. 8 Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βοσκήν. 10 Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφρονία. 11 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· 12 ο δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφήνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. 13 Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι

εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συναΐξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποιμήν, εις ποιμήν. 17 Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού· εξουσίαν έχω να βάλλω αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. 19 Σχίσμα λοιπόν έγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. 20 Και έλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος· τι ακούετε αυτόν; 21 Άλλοι έλεγον· Ούτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιοζομένου· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; 22 Έγειναν δε τα εγκαινία εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· 23 και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερῷ εν τη στοά του Σολομώντος. 24 Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθοῦσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλίτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα έδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον έργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν

είναι γεγραμμένον εν τω νόμω υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθή η γραφή, 36 εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγήασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμού και εγώ εν αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. 40 Και υπήγχε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν εκεί. 41 Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα έκαμε, πάντα όμως όσα είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί επίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. 2 Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3 Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6 Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν έμεινε δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ήτο· 7 έπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εζήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει

προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών κοιμήθη· ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. 12 Είπον το μνημείον, διά να κλαύση εκεί. 32 Η Μαρία λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν κοιμήθη, λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδούσα θέλει σωθή. 13 Αλλ' ο Ιησούς είχαν ειπέ περί αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. 14 Τότε δεν ήθελεν αποθάνει. 33 Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχή αυτού και εταράχθη, 34 και είπε· Που εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ και ιδε. 35 Εδάκρυσεν ο Ιησούς. 36 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. 37 Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; 38 Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στεναζών εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' αυτού. 39 Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων ημερών. 40 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του Θεού; 41 Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας. 42 Και εγώ εγνωρίζον ότι πάντοτε μου ακούεις αλλά διά τον όχλον τον περιεστώτα είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με απέστειλας. 43 Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. 44 Και εξήλθεν ο τεθηγκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη. 45 Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχαν ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα έκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. 46 Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. 47 Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. 48 Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και

το έθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτών, ο Καϊάφας, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50 ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξη εις εν τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. 53 Απ' εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβουλευθήσαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. 54 Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. 55 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. 56 Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; 57 Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 2 Και έκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. 3 Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. 4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· 5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. 7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού

μου εφύλαξεν αυτό. 8 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 9 Έμαθε δε όχλος πολός εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ιδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 10 Συνεβουλευθήσαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, 11 διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και έπίστευον εις τον Ιησούν. 12 Τη επαύριον όχλος πολός ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, 13 έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. 14 Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· 15 Μη φοβού, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. 16 Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα έκαμον εις αυτόν. 17 Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναζε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. 18 Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτο. 19 Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. 20 Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. 21 Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ιδωμεν τον Ιησούν. 22 Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. 23 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρωπού. 24 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. 25 Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον

θέλει φυλάξει αυτήν. (aiōnios g166) 26 Εάν εμέ υπηρετή τις, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός· και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. 27 Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώρα ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ήλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδόξασα και πάλιν θέλω δοξάσει. 29 Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον· Άγγελος ελάλησε προς αυτόν. 30 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αυτή δεν έγεινε δι' εμέ, αλλά διά σας. 31 Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω. 32 Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν. 33 Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποιον θάνατον έμελλε να αποθάνη. 34 Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ημείς ηκούσαμεν εκ του νόμου· Ότι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις· Ότι πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υιός του ανθρώπου; (aiōn g165) 35 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. 36 Ενόσω έχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφθη απ' αυτών. 37 Αλλ' ενώ έκαμε τόσα θαύματα έμπροσθεν αυτών, δεν έπίστευον εις αυτόν· 38 διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις έπίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 39 Διά τούτο δεν ηδύναντο να πιστεώσι· διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· 40 Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εκκλήρυνε την καρδιαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδιαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. 41 Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. 42 Αλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί έπίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν,

διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. 43 Διότι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον παρά την δόξαν του Θεού. 44 Ο δε Ιησούς έκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, 45 και ο θεωρών εμέ θεωρεί τον πέμψαντά με. 46 Εγώ ήλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. 47 Και εάν τις ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύση, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον. 48 Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου, έχει τον κρίνοντα αυτόν· ο λόγος, τον οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα· 49 διότι εγώ απ' εμαυτού δεν ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι έδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· 50 και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος. Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω λαλώ. (aiōnios g166)

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμω, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. 2 Και αφού έγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδιαν του Ιούδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώση αυτόν, 3 εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα έδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, 4 εγειρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόπιον διεζώσθη· 5 έπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζη με το προσόπιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. 6 Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος· Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; 7 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. 8 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (aiōn g165) 9 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος

Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. 10 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμή τους πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός· και σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχί πάντες. 11 Διότι ήξευρεν εκείνον, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· διά τούτο είπε: Δεν είσθε πάντες καθαροί. 12 Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι έκαμον εις εσάς; 13 Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. 14 Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, και σεις χρεωσείτε να νίπτητε τους πόδας αλλήλων. 15 Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς. 16 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. 17 Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. 18 Δεν λέγω τούτο περί πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποίους εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων μετ' εμού τον άρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν αυτού. 19 Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. 20 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται όντινα πέμψω, εμέ δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με. 21 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. 22 Έβλεπον λοιπόν εις αλλήλους οι μαθηταί, απορούντες περί τίνος λέγει. 23 Εκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ιησού εις των μαθητών αυτού, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς. 24 Νεύει λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήση τις είναι εκείνος, περί του οποίου λέγει. 25 Και πεσών εκείνος επί το στήθος του Ιησού, λέγει προς αυτόν· Κύριε, τις είναι; 26 Αποκρίνεται ο Ιησούς· Εκείνος είναι, εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην. 27 Και μετά το ψωμίον τότε εισήλθεν εις εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· ό, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. 28 Τούτο όμως ουδείς των καθημένων ενόησε προς τι είπε προς αυτόν. 29 Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομον, ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Αγόρασον όσων έχομεν χρείαν διά την εορτήν, ή να δώση τι εις τους πτωχούς. 30 Λαβών λοιπόν εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς· ήτο δε νυξ. 31 Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς· Τώρα εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ. 32 Εάν ο Θεός θέλει δοξάσει εν αυτώ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αυτόν. 33 Τεκνία, έτι ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε, και προς εσάς λέγω τώρα. 34 Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. 35 Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους. 36 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, που υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Όπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσης, ύστερον όμως θέλεις με ακολουθήσει. 37 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω βάλει υπέρ σου. 38 Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; αληθώς, αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζει ο αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς.

14 Ας μη ταράττηται η καρδιά σας πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. 2 Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεί υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· 3 και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. 4 Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξεύρετε. 5 Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς· Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις· και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; 6 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. 7 Εάν εγνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από

του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδατε αυτόν. 8 λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. 9 λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνωρίσας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; 10 Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. 11 Πιστευέτέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστευέτέ μοι. 12 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου, 13 και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. 14 Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. 15 Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. 16 Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, (αϊὸν γ165) 17 το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει εἶσθαι. 18 Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. 19 Ἐτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζῆ. 20 Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. 21 Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθῆ υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. 22 λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; 23 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν

ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. 24 Ο μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει· και ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. 25 Ταύτα ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· 26 ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Ἄγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. 27 Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμῆν δίδω εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδιά σας μηδέ ας δειλιά. 28 Ηκούσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου· 29 και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη. 30 Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου και δεν έχει ουδέν εν εμοί. 31 Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, ούτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεύθεν.

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. 2 Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. 3 Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. 4 Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη άμπελω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. 5 Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. 6 Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συναγοσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. 7 Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. 8 Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. 9 Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μένατε εν τη

αγάπη μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. **12** Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλιτέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμνητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλιτέρος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, 'Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται

παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνωρίσαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς, Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγένισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω συμφέρι εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε· **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, καιάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τίνες εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, καιάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, 'Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν

τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτησώσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς: Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής· αφού όμως γεννήσῃ το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδιά σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρησιασά θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, τώρα παρησιασά λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ· μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσεείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάσῃ και ο Υιός σου, **2** καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν. (αἰῶνιος g166) **3** Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησοῦν Χριστόν. (αἰῶνιος g166) **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω· **5** και τώρα δόξασον με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνωρίσαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνωρίσαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθη εν αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ'· ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή. **13** Τώρα δε έρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσῃς αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξῃς αυτούς εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγιάσον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός

σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτών· **21** διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ήξευρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και όπλων. **40** δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω και έπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη

ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· **9** διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πείει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλίαρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον Ιησούν και έδεσαν αυτόν, **13** και έφεραν αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενθερός του Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχαν κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμαίνοτο. **19** Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγή και εν τω ιερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Οτε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη

προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο Άννας δεδεμένον προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνετο· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωί· και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμη δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμη ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμη δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την

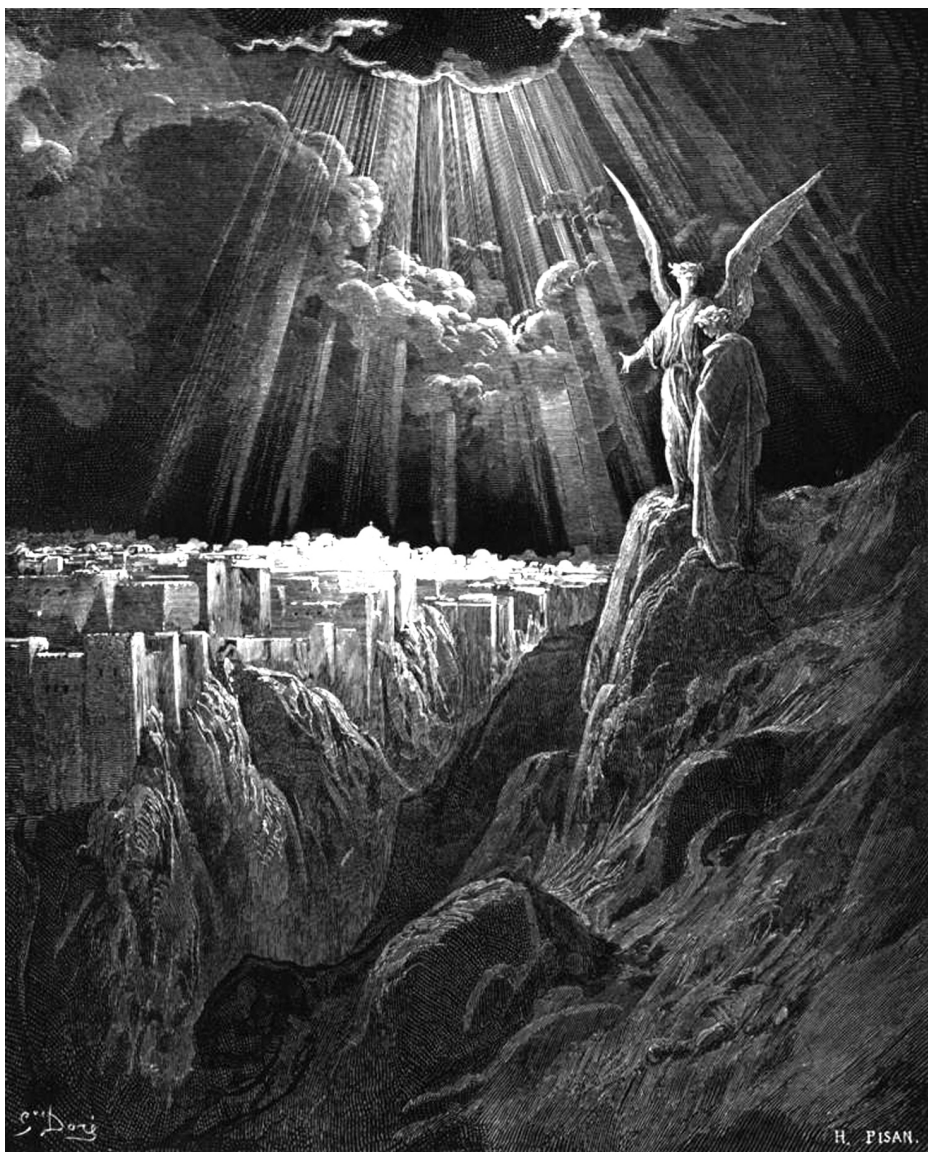
φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και έλεγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν έξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν έξω, διά να γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς έξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο άνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτόν οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς νόμον έχομεν, και κατά τον νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν Υιόν του Θεού. **8** Ότε δε ήκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ; Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν έδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλείς; δεν εξεούρεις ότι εξουσίαν έχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν έχω να σε απολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο δεδομένον άνωθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε έχει μεγαλιτέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε εζήτει ο Πιλάτος να απολύση αυτόν· οι Ιουδαίοι όμως έκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσης, δεν είσαι φίλος του Καϊσαρος. Πας όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καϊσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, έφερεν έξω τον Ιησούν

και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθθά. 14 Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ώρα περίπου έκτη και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεύς σας. 15 Οι δε εκραύγασαν· Άρον, άρον, σταυρώσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερείς· Δεν έχομεν βασιλέα ειμή Καίσαρα. 16 Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν και απήγαγον· 17 και βαστάζων τον σταυρόν αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου τόπον, όστις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, 18 όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν. 19 Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 20 Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρώθη ο Ιησούς και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί. 21 Έλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· Μη γράφε, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων· αλλ' ότι εκείνος είπε, Βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων. 22 Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. 23 Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, έλαβον τα ιμάτια αυτού και έκαμον τέσσαρα μερίδια, εις έκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτώνα· ήτο δε ο χιτών άρραφος, από άνωθεν όλος υφαντός. 24 Είπον λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λαχόν περί αυτού τίνος θέλει είσθαι· διά να πληρωθή η γραφή η λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον· οι μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα έκαμον. 25 Ίσταντο δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου. 27 Έπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ σου. Και απ' εκείνης της ώρας έλαβεν αυτήν ο μαθητής εις την οικίαν αυτού. 28 Μετά τούτου γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν διά να πληρωθή η γραφή, λέγει· Διψώ. 29 Έκειτο δε εκεί αγγείον πλήρες όξους και εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από όξους και περιθέσαντες εις ύσσωπον προσέφεραν εις το στόμα αυτού. 30 Ότε λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. 31 Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή διότι ήτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου παρεκάλεσαν τον Πιλάτον διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, και να σηκωθώσιν. 32 Ήλθον λοιπόν οι στρατιώται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· 33 εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ήδη τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, 34 αλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. 35 Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεύρει ότι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. 36 Διότι έγειναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή, Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή. 37 Και πάλιν άλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον, τον οποίον εξεκέντησαν. 38 Μετά δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, όστις ήτο μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος όμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να σηκώση το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος έδωκεν άδειαν. Ήλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα του Ιησού. 39 Ήλθε δε και ο Νικόδημος, όστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης έως εκατόν λίτρας. 40 Έλαβον λοιπόν το σώμα του Ιησού και έδεσαν αυτό με σάβανα μετά των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. 41 Ήτο δε εν τω τόπω όπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω μνημείον νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε τεθή. 42 Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον το μνημείον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το πρώϊ, ενώ έτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν και έρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς τον άλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, και λέγει προς αυτούς: Εσήκωσαν τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που έθεσαν αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και ήρχοντο εις το μνημείον. **4** Έτρεχον δε οι δύο ομού· και ο άλλος μαθητής προέτρεξε ταχύτερον του Πέτρου και ήλθε πρώτος εις το μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν όμως. **6** Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ήτο επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ένα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο άλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, και είδε και επίστευσε· **9** διότι δεν ενόουν έτι την γραφήν ότι πρέπει αυτός να αναστηθή εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του μνημείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, έκυψεν εις το μνημείον· **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά ιμάτια καθημένους, ένα προς την κεφαλήν και ένα προς τους πόδας, εκεί όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι: Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς: Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη νομίζουσα ότι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν: Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που έθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς Μαρία. Εκείνη στραφεύσα λέγει προς αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμένοι, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας αμαρτίας, είναι συγκεχωρημένοι εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημένοι. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήτο μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί· Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς· Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμένοι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Έπειτα λέγει προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ιδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας· μακάριοι όσοι δεν είδον και επίστευσαν. **30** Και άλλα πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταῦτα ἐφανερώσεν εαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσθη δε οὕτως. **2** Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **3** Λέγει πρὸς αὐτοὺς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ἀλιεύσω. Λέγουσι πρὸς αὐτὸν· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σου. Ἐξήλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπιάσαν οὐδέν. **4** Ἀφοῦ δὲ ἐγεινεν ἡδὴ πρωΐ, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· δὲν ἐγνώριζον ὁμῶς οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. **5** Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον; Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν· Οὐχί. **6** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θέλετε εὐρεῖ. Ἐρριψαν λοιπὸν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ σύρωσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐζώσθη τὸ ἐπένδυμα· διότι ἦτο γυμνός· καὶ ἔρριψεν εαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖον· διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕως διακοσίας πῆχας· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην καὶ ψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. **10** Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τῶν ψαριῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε τώρα. **11** Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, γέμον ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῶ ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὁμῶς τῶν μαθητῶν ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν, Σὺ τις εἶσαι, ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος. **13** Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸ ψάριον ὁμοίως. **14** Αὕτη ἦτο ἡδὴ τρίτη φορά, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. **15** Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγευματίσαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπάς με περισσότερο τούτων; Λέγει πρὸς αὐτὸν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτὸν· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. **16** Λέγει πρὸς αὐτὸν πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπάς με; Λέγει πρὸς αὐτὸν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτὸν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. **17** Λέγει πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπάς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην φοράν· Ἀγαπάς με; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα, σὺ γνωρίζεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. **18** Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτε ἴσος νεώτερος, ζῶννων σε αὐτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθέλησ· ἀφοῦ ὁμῶς γηράσῃς, θέλεις ἐκτείνειν τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος θέλει σε ζῶσει, καὶ θέλει σε φέρει ὅπου δὲν θέλεις. **19** Εἶπε δὲ τούτο δεικνύων με ποῖον θάνατον μέλλει νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ τούτου εἰπὼν λέγει πρὸς αὐτὸν· Ἀκολουθεῖ μοι. **20** Στραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει ἀκολουθούντα τὸν μαθητῆν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὅστις καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τις εἶναι ὁ παραδίδων σε; **21** Τούτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, οὗτος δὲ τί; **22** Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτὸν θέλω νὰ μένη ἐωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. **23** Διεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς δὲν εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐάν θέλω αὐτὸν νὰ μένη ἐωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σε; **24** Οὗτος εἶναι ὁ μαθητῆς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ ἐξεύρομεν ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. **25** Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐάν γραφθῶσι καθ' ἐν, οὐδ' αὐτὸς ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Αποκαλυψις Ιωαννου

19 Και μετά ταύτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ ουρανῷ, λέγοντος Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, 2 διότι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· διότι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἐφθείρε τὴν γῆν με τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐκ δευτέρου εἶπον Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (αἰθῆ γ165) **4** Καὶ ἔπεσον οἱ εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου λέγοντες Ἀμήν, ἀλληλούϊα. **5** Καὶ ἐξήλθεν ἐκ τοῦ θρόνου φωνὴ, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. **6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν υδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** Ἀς χαίρωμεν καὶ ἀς ἀγαλιώμεθα καὶ ἀς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν. **8** Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῆ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων. **9** Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ κεκλημένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ λόγοι τοῦ Θεοῦ. **10** Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσω αὐτόν. Καὶ λέγει μοι· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τούτο· ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου, οἵτινες ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν Θεὸν προσκύνησον· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** Καὶ εἶδον τὸν ουρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν ἐκαλεῖτο Πιστός καὶ Ἀληθινός, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ ἐν δικαιοσύνῃ. **12** Οἱ δε οφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ,

καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ οποίον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ αὐτός, **13** καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βεβαμμένον με αἷμα, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** Καὶ τὰ στρατεύματα τα ἐν τῷ ουρανῷ ἠκολούθουν αὐτόν ἐφ' ἵππων λευκῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν. **15** Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται ρομφαία κοπερά, διὰ νὰ κτυπᾷ με αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει ποιμάνει αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρά· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν ληνόν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς οργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. **16** καὶ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρόν αὐτοῦ ἔχει γεγραμμένον τὸ ὄνομα, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἰστάμενον ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων πρὸς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ πετώμενα εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἔλθετε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, **18** διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα, διὰ νὰ κάμωσι πόλεμον με τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ με τὸ στράτευμα αὐτοῦ. **20** Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης, ὅστις ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, με τὰ οποία ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· ζῶντες ἐρρίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, τὴν καιομένην με τὸ θεῖον. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφρονεῦθησαν με τὴν ρομφαίαν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὴν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ουρανοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κλειδίον τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. (Abyssos g12) **2** Καὶ ἐπίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅστις εἶναι Διάβολος καὶ Σατανάς, καὶ ἔδεσεν αὐτόν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὴν ἀβύσσον καὶ ἐκλείσεν αὐτόν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ

τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη· και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. (Abyssos g12) 4 Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. 5 Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. 6 Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν εισθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. 7 Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, 8 και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. 9 Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς· 10 και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. 12 Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. 13 Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. (Hadēs

g86) 14 Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. 2 Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. 3 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει εισθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· 4 και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. 5 Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. 6 Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. 7 Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω εισθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει εισθαι εις εμέ υιός. 8 Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, 11 έχουσαν την δόξαν του Θεού·

και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· **12** και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ. **13** Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. **14** Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. **15** Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσούν, διά να μετρήση την πόλιν και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι τοσούτον όσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν με τον κάλαμον έως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. **17** Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ήγουν του αγγέλου. **18** Και η οικοδομήσις του τείχους αυτής ήτο ίασπις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με ύαλον καθαρόν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ήσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· το πρώτον θεμέλιον ίασπις, το δεύτερον σάπφειρος, το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το πέμπτον σαρδόνυξ, το έκτον σάρδιος, το έβδομον χρυσόλιθος, το όγδοον βήρυλλος, το έννατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το δωδέκατον αμέθυστος. **21** Και οι δώδεκα πυλώνες ήσαν δώδεκα μαργαρίται· έκαστος των πυλώνων ήτο εξ ενός μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως ύαλος διαφανής. **22** Και ναόν δεν είδον εν αυτή· διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ και το Αρνίον. **23** Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτή· διότι η δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής είναι το Αρνίον. **24** Και τα έθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατέι εν τω φωτί αυτής· και οι βασιλείς της γης φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν. **25** Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι

κλεισθή την ημέραν· διότι νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί. **26** Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την τιμήν των εθνών εις αυτήν. **27** Και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μιαίνει και προξενει βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.

22 Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. **3** Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν **4** και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών. **5** Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί, και δεν έχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθñ g165) **6** Και ειπε προς εμέ· Ούτοι οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί· και Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον αγγελον αυτού, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού τα όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ιδού, έρχομαι ταχέως. Μακάριος όστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. **8** Και εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα και ακούσας. Και ότε ήκουσα και είδον, έπεσα να προσκυνήσω έμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. **9** Και λέγει προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου των προφητών και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον. **10** Και λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι εγγύς. **11** Όστις αδικει άσ αδικήση έτι, και όστις είναι μεμολυσμένος άσ μολυνθή έτι, και ο δίκαιος άσ γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος άσ γείνη έτι άγιος. **12** Και ιδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά

να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει εἶσθαι το ἔργον αὐτοῦ. **13** Εγώ εἶμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρῶτος και ο ἔσχατος. **14** Μακάριοι οἱ πράττοντες τας εντολάς αὐτοῦ, διά να ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ το δένδρον της ζωῆς και να εἰσέλθωσι διά των πυλώνων εις την πόλιν. **15** Ἐξω δε εἶναι οἱ κύνες και οἱ μάγοι και οἱ πόρνοι και οἱ φονεῖς και οἱ εἰδωλολάτραι και πας ο ἀγαπῶν και πράττων το ψεῦδος. **16** Εγώ ο Ιησοῦς ἐπέμψα τον ἀγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εις εσάς ταῦτα εις τας ἐκκλησίας. Εγώ εἶμαι ἡ ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ὁ ἀστήρ ο λαμπρός και ὀρθρινός. **17** Και το Πνεῦμα και ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. Και ὅστις ἀκούει, ας εἴπῃ. Ἐλθέ. Και ὅστις διψᾷ, ας ἔλθῃ, και ὅστις θέλει, ας λαμβάνῃ δωρεάν το ὕδωρ της ζωῆς. **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ἀκούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις ἐπιθέσῃ εις ταῦτα, ὁ Θεός θέλει ἐπιθέσῃ εις αὐτόν τας πληγὰς τας γεγραμμένας εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **19** και εάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπό των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ὁ Θεός θέλει ἀφαιρέσῃ το μέρος αὐτοῦ ἀπό του βιβλίου της ζωῆς και ἀπό της πόλεως της ἀγίας και των γεγραμμένων εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναι, ἔρχομαι ταχέως. Ἀμήν, ναί, ἔρχου, Κύριε Ιησοῦ. **21** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ εἴῃ μετὰ πάντων υμῶν· ἀμήν.

66 Verses

Ελληνική at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Γένεσις 9:8 Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, 9:9 Και εγώ, ιδού, στήνω την διαθήκην μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας ύστερον από σας 9:10 και προς παν έμψυχον ζώνον, το οποίον είναι με σας, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και εκ πάντων των ζώνων της γης, τα οποία είναι με σας από παντός του εξελθόντος εκ της κιβωτού, έως παντός ζώου της γής 9:11 και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθειρή την γην. 9:12 Και είπεν ο Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους 9:13 Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής

Έξοδος 14:13 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· 14:14 Ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σας· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι.

Λευϊτικόν 20:26 Και θέλετε είσθαι άγιοι εις εμέ· διότι άγιος είμαι εγώ ο Κύριος και σας απεχώρισα από των λαών, διά να ήσθε εμού.

Άριθμοί 6:24 Ο Κύριος να σε ευλογήση και να σε φυλάξη· 6:25 Ο Κύριος να επιλάμψη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήσει· 6:26 Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώσει ειρήνην·

Δευτερονόμιον 18:18 Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν· 18:19 Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού.

Ίησοϋς Ναυή 1:7 Μόνον ίσχυε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα τον νόμον, τον οποίον προσέταξεν εις σε Μωϋσής ο θεράπων μου· μη εκκλίνης απ' αυτού δεξιά ή αριστερά, διά να φέρησαι μετά συνέσεως πανταχού όπου αν υπάγης. 1:8 Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις μελετά ημεραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα όσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ· διότι τότε θέλεις ευδοούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως. 1:9 Δεν σε προστάζω εγώ;

ίσχυε και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης.

Κριταί 2:7 Και ελάτρευσαν ο λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και είδον πάντα τα έργα τα μεγάλα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ.

Ψούθ 1:16 Αλλ' η Ρούθ είπε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω απ' όπισθέν σου· διότι όπου αν συ υπάγης, και εγώ θέλω υπάγει· και όπου αν συ παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου· 1:17 όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ και ούτω να προσθέση, εάν άλλο τι παρά τον θάνατον χωρίση εμέ από σου.

Βασιλειών Α' 16:7 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδιάν.

Βασιλειών Β' 7:22 Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ· διότι δεν είναι όμοιός σου· ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών.

Βασιλειών Γ' 2:3 και φύλαττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, διά να ευημερής εις πάντα όσα πράττεις και πανταχού όπου αν στραφής·

Βασιλειών Δ' 22:19 επειδή η καρδιά σου ηπαλύνη, και εταπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι θέλουσι κατασταθή ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου· διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος·

Παραλειπομένων Α' 29:17 Και γνωρίζω, Θεέ μου, ότι συ είσαι ο δοκιμάζων την καρδιάν και αρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγώ εν ευθύτητι της καρδιάς μου προσέφερα πάντα ταύτα· και τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα παρόντα, ότι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε.

Παραλειπομένων Β' 7:14 και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών.

Ήσδρας Α' 7:10 Επειδή ο Ήσδρας είχεν ετοιμάσει την καρδιάν αυτού εις το να εκζητή τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή και να διδάσκη εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις.

Ήσδρας Β' 6:3 Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων, Έργον μέγα κάμνω και δεν δύναμαι να καταβώ· διά τι να παύση το έργον, όταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ προς εσάς·

Ήσθήρ 4:14 διότι εάν σιωπήσης διόλου εν τω καιρώ τούτω, θέλει ελθεί άλλοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλετε απολεσθή· και τις εξεύρει εάν συ ήλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτον καιρόν οποίος ούτος·

Ίώβ 19:25 Διότι εξεύρω ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γής·

Ψαλμοί 23:1 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. 23:2 Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. 23:3 Ηνώρωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τρίβων δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. 23:4 Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αύται με παρηγορούσιν. 23:5 Ητοίμασας έμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι των εχθρών μου· ήλιψας εν ελαίω την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου υπερχειλίζει. 23:6 Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουσι με ακολουθει πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

Παροιμία 3:5 Έλπίζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· 3:6 εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου.

Έκκλησιαστής 3:10 Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους υιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ. 3:11 Τα πάντα έκαμε καλά εν τω καιρώ εκάστου· και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών, χωρίς ο άνθρωπος να δύναται να εξιχνιάση απ' αρχής μέχρι τέλους το έργον, το οποίον ο Θεός έκαμεν.

Άσμα Άσμάτων 2:4 Με έφερον εις τον οίκον του οίνου, και η σημαία αυτού επ' εμέ η αγάπη.

Ήσαΐας 9:6 Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. 9:7 Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.

Ήρεμίας 1:4 Και λόγος Κυρίου έγινε προς εμέ λέγων, 1:5 Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα. 1:6 Και εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν ξεζύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. 1:7 Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας, προς τους οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα όσα σε προστάξω, θέλεις ειπεί. 1:8 Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερώω, λέγει Κύριος. 1:9 Και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού και ήγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τω στόματί σου. 1:10 Ιδέ, σε κατέστησα σήμερα επί τα έθνη και επί τας βασιλείας, διά να εκριζώνης και να κατασκάπτης και να καταστρέφης και να καταδαφίζης, να ανοικοδομήσ και να καταφυτεύης.

Θρήνοι 3:21 Τούτο ανακαλώ εις την καρδίαν μου, όθεν έχω ελπίδα· 3:22 Έλεος του Κυρίου είναι, ότι δεν συνετελέσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον οι οικτιρμοί αυτού. 3:23 Ανανεώνονται εν ταις πρωΐαις μεγάλη είναι η πιστότης σου.

Ήζεκιήλ 36:26 Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν, και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και αποσπάσας την λιθινήν καρδίαν από της σαρκός σας θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην. 36:27 Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττητε τας κρίσεις μου και να εκτελήτε αυτάς.

Δανιήλ 3:16 Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημείς δεν έχομεν χρεία να σοι αποκριθώμεν περί του πράγματος τούτου. 3:17 Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώση εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας

ελευθερώσει. **3:18** Αλλά και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν εις σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούμεν.

Ώσηέ' **6:6** Διότι έλεος θέλω και ουχί θυσίαν· και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα.

Ίωήλ' **2:28** Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνευμά μου επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. **2:29** Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημεραίς εκείναις θέλω εκχέει το πνευμά μου. **2:30** Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού. **2:31** Ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **2:32** Και πας όστις επικαλεσθή τό όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή· διότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

Άμώς' **5:24** Αλλ' η κρίσις ας καταρρέη ως ύδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος χείμαρρος.

Όβδιού **1:15** διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου επί πάντα τα έθνη· καθώς έκαμες θέλει γείνει εις σέ· η ανταπόδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου.

Ίωνās' **2:6** Κατέβην εις τα έσχατα των ορέων· οι μοχλοί της γης είναι επάνωθέν μου διαπαντός· αλλ' ανέβη η ζωή μου από της φθοράς, Κύριε Θεέ μου· **2:7** Ενώ ήτο εκλείπουσα εν εμοί η ψυχή μου, ενεθυμήθην τον Κύριον· και η προσευχή μου εισήλθε προς σε, εις τον ναόν τον άγιόν σου. **2:8** Οι φυλάττοντες ματαιότητας ψεύδους εγκαταλείπουσι το έλεος αυτών. **2:9** Αλλ' εγώ θέλω θυσιάσει προς σε μετά φωνής αινέσεως· θέλω αποδώσει όσα ηυχήθην· η σωτηρία είναι παρά του Κυρίου.

Μιχαίας **6:8** Αυτός σοι έδειξεν, άνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον και να αγαπάς έλεος και να περιπατής ταπεινώς μετά του Θεού σου;

Ναούμ **1:2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος· ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται· ο Κύριος θέλει εκδικηθή τους εναντίους αυτού και φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. **1:3** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθώωσει τον ασεβή· η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο κιοιορτός των ποδών αυτού.

Άμβακούμ **3:17** Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις· **3:18** Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. **3:19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμις μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας **3:17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν άσμασι.

Άγγαίος **1:4** Είναι καιρός εις εσάς, να κατοικήτε σεις εν τοις φατνωτοίς οίκοις σας, ο δε οίκος ούτος να ήναι έρημος· **1:5** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας. **1:6** Εσπείρατε πολύ και εισωδέυσατε ολίγον, τρώγετε και δεν χορταίνετε, πίνετε και δεν ευχαριστείσθε, ενδύεσθε και δεν θερμαίνεσθε, και ο μισθοδοτούμενος μισθοδοτείται διά βαλάντιον τετρυπημένον. **1:7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Συλλογίσθητε τας οδούς σας.

Ζαχαρίας **12:10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και

θέλουσι πενθήσει δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού.

Μαλαχίας 4:2 Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού· και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης. 4:3 Και θέλετε καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας, καθ' ην ημέραν εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.

Κατα Ματθαιον 28:18 Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης. 28:19 Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, 28:20 διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (αιθη g165)

Κατα Μαρκον 1:14 Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ήλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού 1:15 και λέγων ότι επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. 1:16 Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς 1:17 και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε αλιείς ανθρώπων. 1:18 Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν.

Κατα Λουκαν 4:18 Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία,

Κατα Ιωαννην 3:16 Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθιος g166) 3:17 Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.

Πραξεις 1:7 Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία αυτού εξουσία, 1:8 αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης.

Προς Ρωμαιοις 11:32 διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απείθειαν, διά να ελεήσει τους πάντας. (eleēsē g1653) 11:33 Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. 11:34 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή τις έγινε σύμβουλος αυτού; 11:35 ή τις έδωκε τι πρώτος εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; 11:36 Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (αιθη g165)

Προς Κορινθιους Α΄ 6:9 Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται 6:10 ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδοροι ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. 6:11 Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιασθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών.

Προς Κορινθίους Β΄ 5:17 Ὅθεν εἴναι τις ἦναι ἐν Χριστῷ εἶναι νέον κτίσμα· τα ἀρχαία παρήλθον, ἰδοῦ, τα πάντα ἐγέναν νέα. 5:18 Τα δε πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς εαυτὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς, 5:19 δηλονότι ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ διαλλάσων τὸν κόσμον πρὸς εαυτὸν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταίσματα αὐτῶν, καὶ ἐνεπιστεῦθη εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς. 5:20 Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἴμεθα πρέσβεις, ὡς εἴναι σὰς παρεκάλει ὁ Θεὸς δι' ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, διαλλάγητε πρὸς τὸν Θεόν· 5:21 διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἀμαρτίαν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν, διὰ νὰ γείνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλατάς 1:6 Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε ἀπὸ ἐκείνου, ὅστις σὰς ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον, 1:7 τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλ' ὑπάρχουσι τινές, οἱ ὁποῖοι σὰς ταραττοῦσι καὶ θέλουσι νὰ μετατρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους 2:1 Καὶ εσὰς ὄντας νεκροὺς διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἀμαρτίας ἐζωοποίησεν, 2:2 εἰς τὰς ὁποίας περιπατήσατέ ποτέ κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν σήμερον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· (αἰθὴ γ165) 2:3 μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημὲν ποτέ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πράττοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διαλογισμῶν, καὶ ἡμέθα ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ· 2:4 ὁ Θεὸς ὁμῶς πλούσιος ὢν εἰς ἔλεος, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ μετὰ τὴν ὁποῖαν ἠγάπησεν ἡμᾶς, 2:5 καὶ ἐνὼ ἡμέθα νεκροὶ διὰ τὰ ἀμαρτήματα, ἐζωοποίησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Χριστοῦ· κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι· 2:6 καὶ συνανέστησε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2:7 διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας τὸν υπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. (αἰθὴ γ165) 2:8 Διότι κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τούτο δὲν εἶναι ἀπὸ σὰς, Θεοῦ τὸ δῶρον· 2:9 οὐχὶ ἐξ ἔργων, διὰ νὰ μὴ καυχηθῆ τις. 2:10 Διότι αὐτοῦ ποίημα εἴμεθα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ περιπατήσωμεν ἐν αὐτοῖς.

Πρὸς Φιλιππησίους 3:7 Πλην ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς ἐμέ κέρδη, ταῦτα ἐνόμισα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν· 3:8 μάλιστα δε καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημίαι διὰ τὸ ἔξοχον τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστόν· 3:9 καὶ νὰ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἰδικὴν μου δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως,

Πρὸς Κολοσσαεῖς 1:15 ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, 1:16 ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτόν ἐκτίσθησαν· 1:17 καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, 1:18 καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γείνη αὐτὸς πρωτεύων εἰς τὰ πάντα, 1:19 διότι ἐν αὐτῷ ἠυδοκῆσεν ὁ Πατὴρ νὰ κατοικήσῃ παντὸ πλήρωμα· 1:20 καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συνδιαλλάξῃ τὰ πάντα πρὸς εαυτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ 4:1 Ὅθεν τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί, σὰς παρακαλούμεν καὶ σὰς προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατήτε καὶ νὰ ἀρέσκετε εἰς τὸν Θεόν, οὕτω νὰ περισσεύητε εἰς τὸ μᾶλλον· 4:2 διότι ἐξεύρετε ποίας παραγγελίας ἐδώκαμεν εἰς εσὰς διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 4:3 Ἐπειδὴ τούτου εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς σὰς, νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ τῆς πορνείας, 4:4 νὰ ἐξεύρη ἕκαστος ὑμῶν νὰ κρατῇ τὸ εαυτοῦ σκεῦος ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, 4:5 οὐχὶ εἰς πάθος ἐπιθυμίας καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν,

Προς Θεσσαλονικείς Β΄ **3:6** Σας παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνεσθε από παντός αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. **3:7** Επειδή σεις εξερέτε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, **3:8** ουδέ εφάγομεν δωρεάν άρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υμών. **3:9** ουχί διότι δεν έχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. **3:10** Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλη να εργάζεται, μηδέ ας τρώγη.

Προς Τιμοθεον Α΄ **2:1** Παρακαλώ λοιπόν πρώτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας υπέρ πάντων ανθρώπων, **2:2** υπέρ βασιλέων και πάντων των όντων εν αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον ατάραχον και ησύχιον εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι. **2:3** Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του σωτήρος ημών Θεού, **2:4** όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. **2:5** Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός,

Προς Τιμοθεον Β΄ **2:8** Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβίδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ευαγγέλιόν μου. **2:9** Διά το οποίον κακοπαθώ μέχρι δεσμών ως κακούργος· αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. **2:10** Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. (αιθnios g166)

Προς Τιτον **2:11** Διότι εφανέρωθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **2:12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, (αιθn g165) **2:13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **2:14** όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώση από πάσης ανομίας και να μας καθαρίση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων.

Προς Φιλημονα **1:3** χάρις ειή υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **1:4** Ευχαριστώ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου, **1:5** ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν έχεις προς τον Κύριον Ιησούν και εις πάντας τους αγίους, **1:6** διά να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά της φανέρωσεως παντός καλού του εν υμίν εις Χριστόν Ιησούν. **1:7** Διότι χαράν πολλήν έχομεν και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ.

Προς Εβραιοις **1:1** Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **1:2** εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας· (αιθn g165) **1:3** όστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς,

Ιακωβου **1:16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **1:17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής. **1:18** Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ήμεθα ημείς απαρχή τις των κτισμάτων αυτού.

Πετρου Α΄ **3:18** Επειδή και ο Χριστός άπαξ έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος

Πετρου Β΄ 1:3 Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, 1:4 διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγιστα και τίμια επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν.

Ιωαννου Α΄ 2:1 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· 2:2 και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου.

Ιωαννου Β΄ 1:7 Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος.

Ιωαννου Γ΄ 1:4 Μεγαλητέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθεία.

Ιουδα 1:3 Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. 1:4 Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Αποκαλυψις Ιωαννου 3:19 Εγώ όσους αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω· γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον. 3:20 Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού. 3:21 Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνω μου, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω αυτού. 3:22 Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

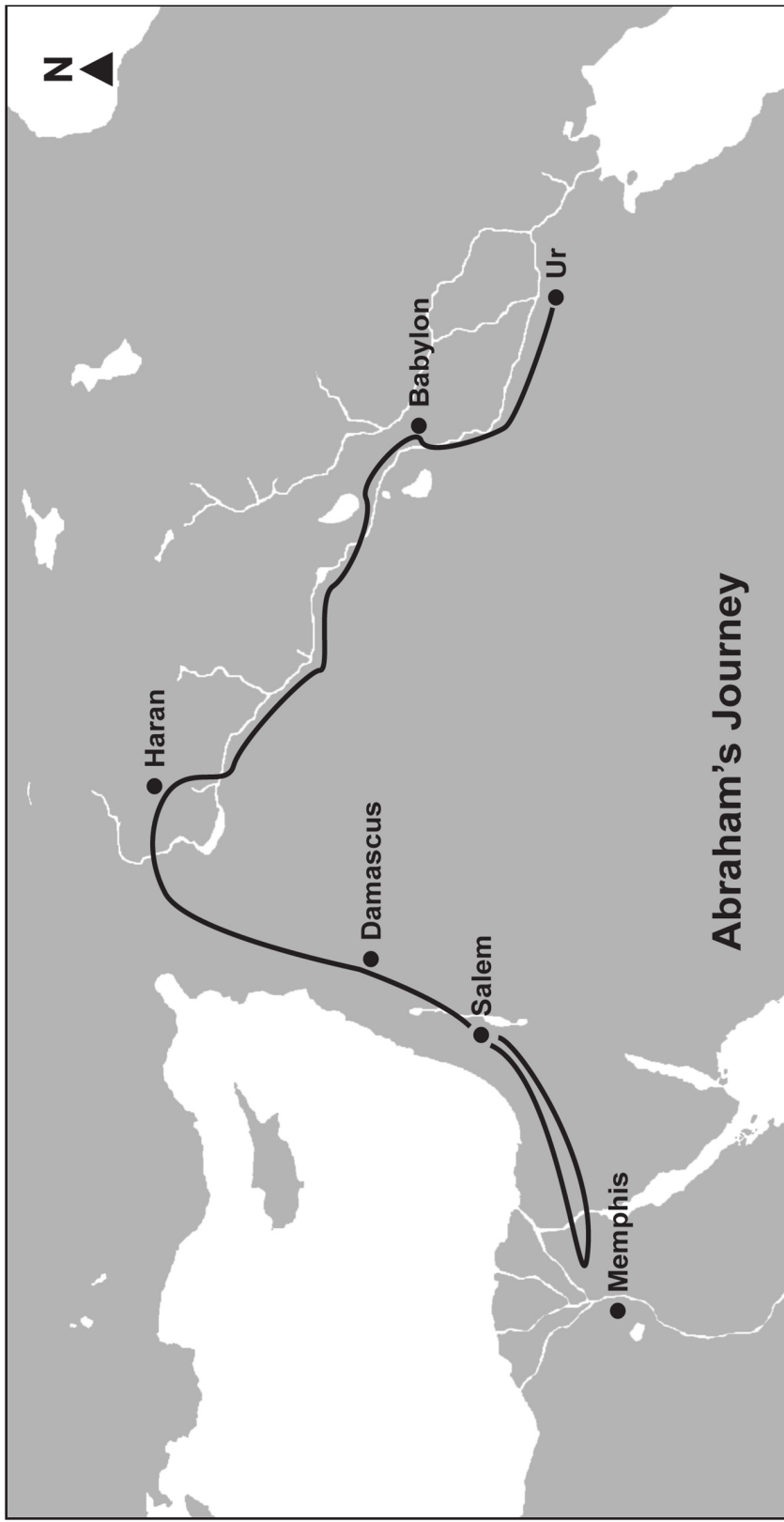
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

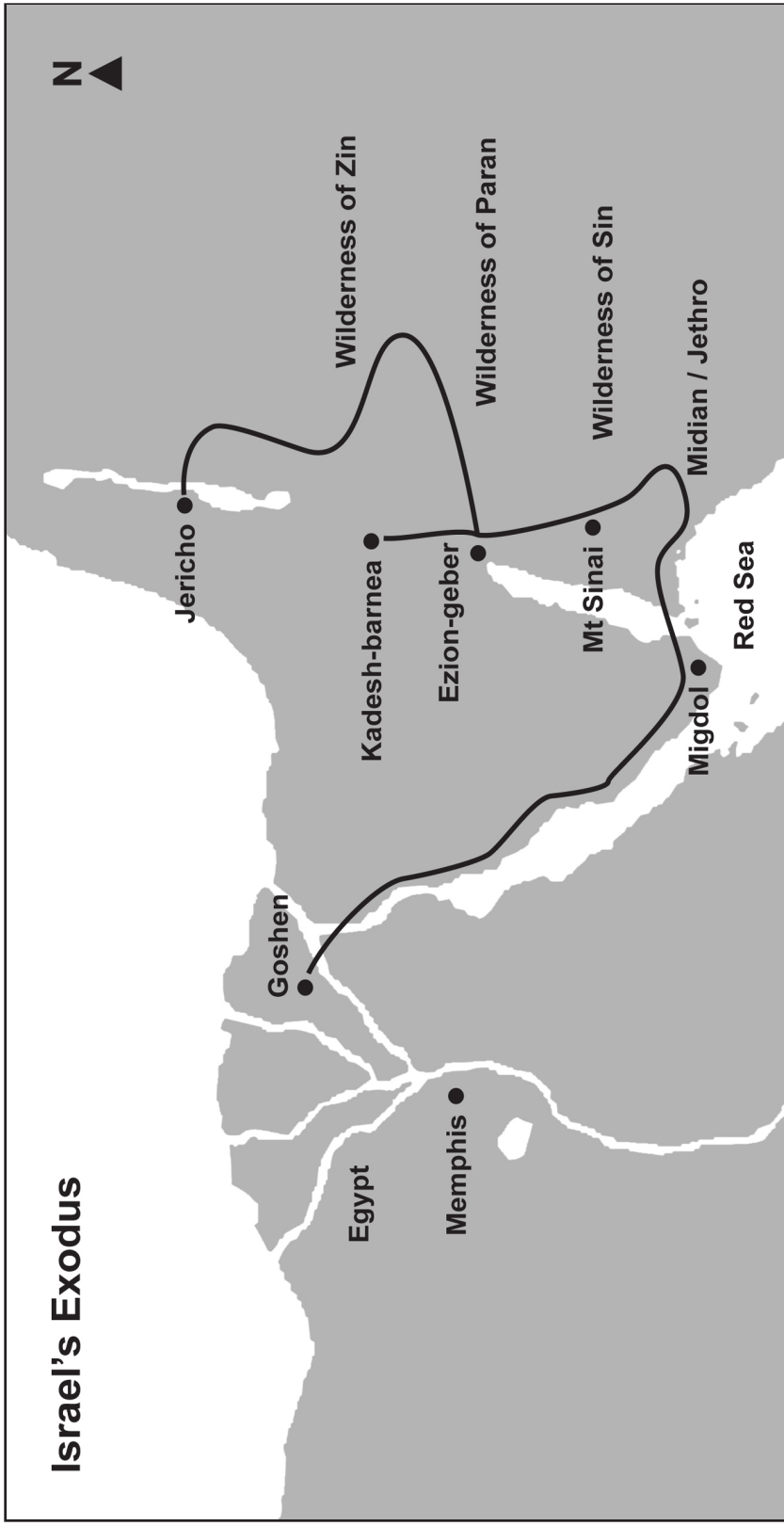
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

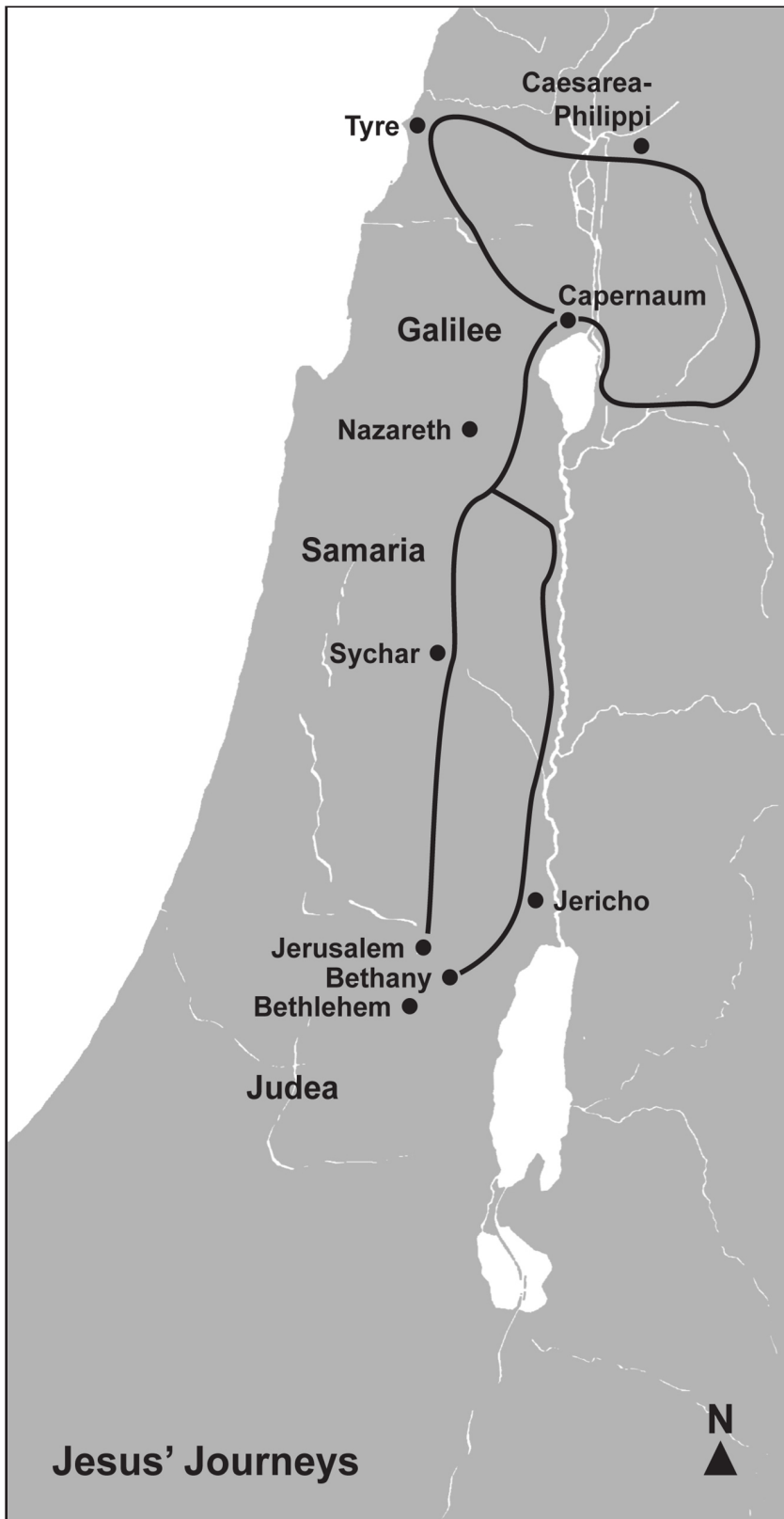
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

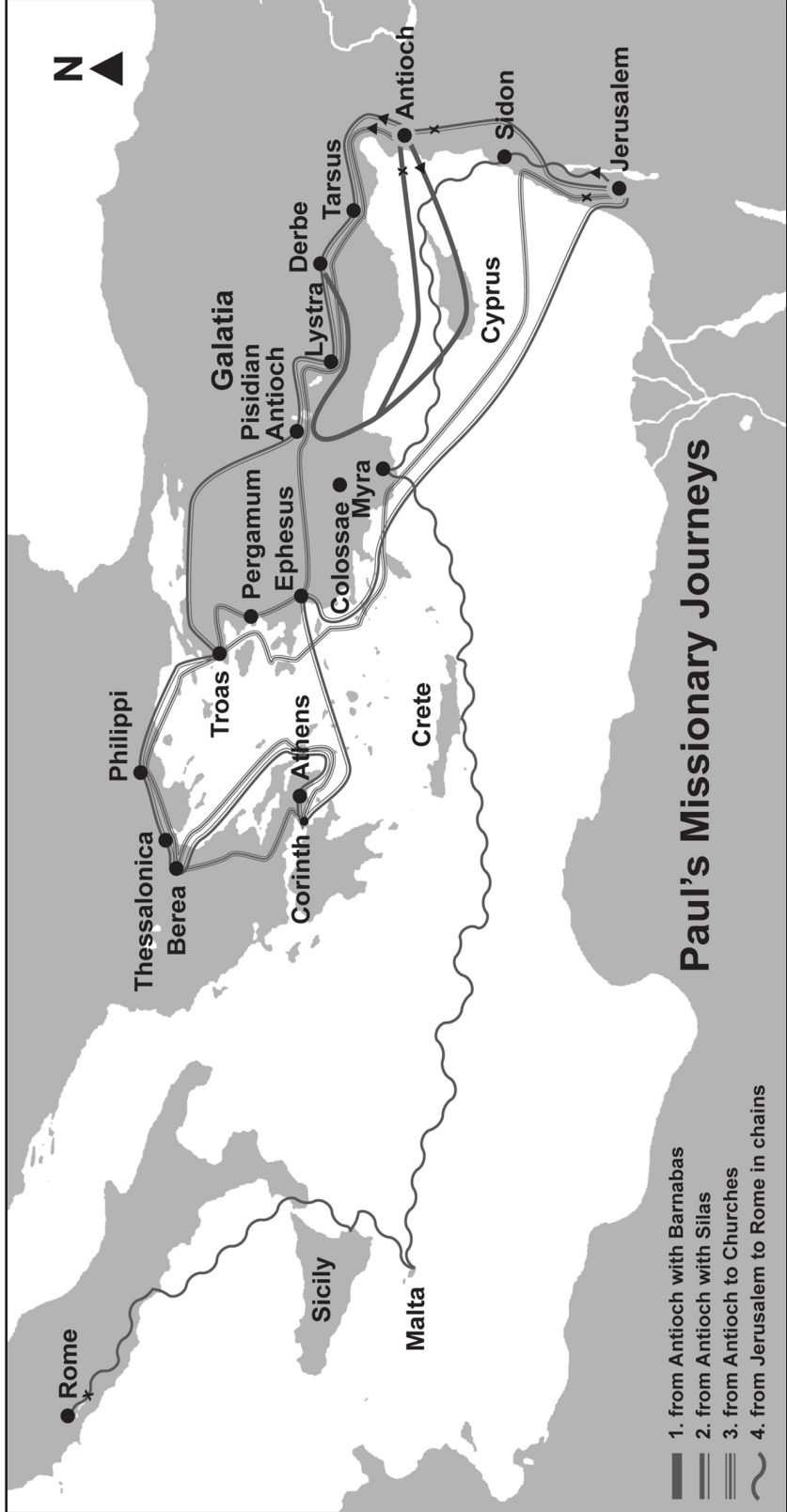
Διά πίστewος υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκάλειτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραίους 11:8

Ότε δε ο Φαραώ εξεπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταιών, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμειληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Έξοδος 13:17

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση και να δώσει την ζωή αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μάρκον 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κευχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son	God's perfect fellowship		
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαίον 28:19